Ч. 164. Львів, четвер, дня 23. грудня 1915. Рік I.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано.

Умови передплати у Львові:

на рік	18·— К.
„ пів року	9·— „
„ чверть року	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

на рік	24·— К.
„ пів року	12.— „
„ чверть року	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Реклямації вільні від почтової оплати. Рукописі приймається ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції й адміністрації: ЛЬВІВ, ул. Руська 3. Експедиції: Бляхарська 11.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, а в оповістках 40 сот., в редакційній части 60 сот. Повідомлення про вінчання, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Кінець Сербії і балканської комедії.

Нинішна світова війна виказує доси в своїм розвитку три фази: початок війни звернув очи цілого світа на західний воєнний терен, де Німці підняли були сильну офензиву проти Бельґії та Франції. Бої над Марною покінчили покищо сю світову „пригривку“ на заході.

Ціла вага тяжести перенеслась відтак на схід, де від маєвих боїв над Дунайцем, австро-німецькі війська йдучи рука в руку, проломили російський фронт, котрий супроти сього почав хитатись і подаватись від Карпатів аж до балтійського моря.

Перші дні осені с. р. розпочали третій період сих змагань. Тим разом австро-німецька офензива перекинулась на південно-східний фронт, де доси не поладнані рахунки з Сербією чекали свого покінчення. Політичні та мілітарні круги держав почвірного порозуміння не давали зразу свому віри. Австро-німецька офензива в осінню пору проти Сербії та Чорногори видавалась неправдоподібною, тим більше, що рівночасно вязнили значні німецькі сили на заході французько-анґлійсько-бельґійські війська, а проти південного австрійського фронту розпочали сильні наступи італійські кольонни. Не осталась в заді і Росія. Хотячи ратувати свої фінанси супроти заграниці та свій внутрішній престиж супроти власних підданих, розпочала вона сильні атаки, і від бесарабської границі, і над Стрипою та на Волині.

Та мимо сього залізного перстеня ворогів зі всіх сторін не завагалась Австро-Угорщина в виконанню свого пляну. Австрії розходилось тут усунути раз на все русофільські впливи на Балкані, що був все костею незгоди між тими обома державами, — а Німеччині о промощенне собі дороги на далекий схід.

Позискавши в помочи Болгарію, що покривджена букарештенським договором 1912 р., мала як раз тепер нагоду заспокоїти свої національні стремління, розпочали австро-німецькі війська наступ на Сербію від півдня і заходу, а Болгаре від сторони своєї східної границі.

В кабінетах держав почвірного порозуміння заметушилось. Розпочались проти Австро-Угорщини і Німеччини ґрізьби, посипались на Болгарію слова зради. Цар Николай видав осібний маніфест, в якому лихословить болгарську політику, дорікає болгарському народови, що він лучить ся з нехристами проти науки Христа за се хиба тілки, що Росія увільнила його зпід музулманського ярма. Рівночасно почались наради представників держав почвірного союза. Анґлія перша виказала свою великодушність проти безщасної Сербії. Згуртувала вона експедиційний корпус, та вислала до Солуня. Під напором льондонського правительства пішла також і Франція. Небавом злучені анґлійсько-французькі війська почали висідати на сушу в солунській пристані.

Державам почвірного союза розходилось о позискання дальших союзників. Раховано на Грецію та Румунію З Грецією мала бути вязана союзом Сербія в разі заатаковання; впрочім Веніцельоз без згоди свого короля заключив з почвірним союзом тайний договір. Тим дасть ся пояснити ся свобода, з якою анґлійсько-французькі війська висідали в Солуні, де чужоземні офіцери винаймали собі кватири на 6. місячний або й ще довший час. Виступленнє Греції булоб мало і для Сербії і для держав почвірного союза першорядне значінне. Та надії західної експедиції розбились. Король Константин виступив з політикою, яку диктовав йому інтерес його династії і держави. Веніцельоз впав; а хоть і слідуючий кабінет не мав парляментарної більшости, грецький король не завагав ся ані на хвильку в своїй раз витиченій дорозі. Вправді новий кабінет подав ся до димісії, однак і парлямент [illegible] енерґічну руку Константина. Він зістав розвязаний. Почвірний союз розпочав вправді дальше торгуватись з грецьким правительством, розпочав навіть бльокаду, стрінув ся однак з незахитаним опором. Вправді і до нині ведуть ся сі переговори, однак вони мають на меті вже иншу ціль.

Рівночасно Росія почала робити натиск на Румунію Росія могла тут осягнути двояку ціль: румунське правительство могло було дати тілки дозвіл на перехід російських військ через свою область з помочи Сербії, — що однак булоб casus belli для осередніх держав або таки могла Румунія відразу чинно вмішатись до війни. Коли однак представлення не помагали, сам цар пустив ся в подорож над бесарабську границю, щоб безпосередно своєю присутностю вплинути на Румунію. Та всі надії розбились.

А міжтим, коли відбувались переторги і кабінетні комбінації, ріжні взаїмні візити і ревізити, австро-німецькі війська розпочали офензиву проти Сербії. Поборовши непоборимі майже трудности терену та природи, ломлячи безнастанно розпучливий опір сербських військ, зайшли союзні війська в долину врожайної Морави, щоб тут розпочати вже послідні смертоносні удари сербській армії.

Рівночасно Болгари розпочали наступ зі сходу. Злучені французько-анґлійські війська, що з Солуня посувались в західнім напрямі, головно французька армія ґенерала Сараїля, перейшли Вардар, щоб злучитись з південною сербською армією. В околиці Прілепу контакт сей вправді осягнено, та сильний болгарський наступ розбив його, розриваючи злучені хвилево армії на дві части.

Французькі війська подались за Вардар, сербська армія по розпучливім опорі розпочала безладну утечу в альбанські гори.

В хвилі, коли союзні війська були на Косовім полі, мала прийти з помочю Сербії Італія через Альбанію. Воєнні ворожі справоздавці доносили навіть про висаджування італійських військ в Дураццо. Слабі однак сили, та невдачі в Альпах і над Сочею приневолили Італію залишити сей плян.

Траґедія Сербії добігла вже кінця. Старий Петро на пращанне з рідною, неповинно окривавленою землею, післав ще на памятку свому опікунови Николаєви II. грудку замерзлої землі. А відтак вже розпочав дійсне скитальство по чужій землі.

Французько-анґлійські війська подались або в східнім напрямі, або перейшли на грецьку область. Послідні телеґрами сповіщають, що армія ґенерала Гальвіца є вже в Струмиці, та йде на Солунь, котре анґлійсько-французські війська сильно укріплюють.

Рівночасно турецька армія розпочала сильну офензиву в Дарданелях.

Французько-анґлійські війська подають ся в неладі, зіставляючи по дорозі гори трупів. Пристані Суфля та Анафорта вже вільні від ворога — турецька армія, що на сю офензиву так довго чекала, дійшла до моря.

І всі колишні надії почвірного союза розвіялись в буйнім вітрі. Міркування його, що грецька армія кинесь на боки і зади Болгар, а італійська прийде з помочю від сторони Альбанії — знівечені. Італійці та Росіяне стоять нині на тім самім місци, що й перед солунською комедією.

Не треба тут вже надій і оптимізму: реальний стан річей сказав своє тверде слово.

Балканська виправа почвірного союза скінчилась фіяском — її остатній акт, який невдовзі слідує, розіграєть ся в Солуні. Чи почвірний союз може ще мати на його ще яку надію — сумнїваємось. Кількадесяток кільометрів укріпленого приморського побережа не вплине вже на хід подій а тим більше не рішить вже справи в користь почвірного союза.

На які фронти та части світа перенесуть ся воєнні події — висвітлить вже недалека будучність.

Воєнні шкоди.

До філій і кружків тов. „Сільський Господар“.

З днем 31. грудня 1915 р. минає послідний речинець зголошування шкід нанесених російською інвазією чи взагалі спричинених воєнними подіями. Вправді Товариство „Сільський Господар“ внесло просьбу о продовженне сего речинця, однак як довго нема ще урядового оголошення про продовженне, обовязує речинець 31. грудня с. р.

Тому звертаючи увагу на се наших селян, звертаємо ся особливо до Хвальних Зарядів наших філій і Кружків, щоби поучили селян, що мають робити.

Поучити належить головно про се, що шкоди повинні рільники зголошувати на нарочно в сїй цїли видрукованих ц. к. Намісництвом і розісланих до Староств зглядно до урядів громадських формулярах, котрі повинні селянам на жаданнє їх дати або місцеві або повітові комісії для воєнних шкід, зглядно уряди громадські і ц. к. Староства.

Хто однак не уміє писати, повинен зложити протоколярні зізнання у властивій власти політичній т. є. в уряді громадськім або в ц. к. Старостві, так щоби її зізнання втягнено о дотичні формулярі.

Поучити належить рівнож, що під загрозою острих кар заборонено вписувати свідомо неправдиві або неповні дати шкід.

Подрібні поучення, як і що належить вписувати, містять ся в згаданих формулярах.

Виповнені формулярі належить зложити в уряді громадськім. Зверхність громадська має зголошені домагання докладно провірити та предложити ц. к. Старостві.

Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ накладає специяльний обовязок на Хв. Заряди філій і кружків, щоби розслідили і на приписаних друках донесли дотичним властям а рівночасно і до Товариства про всї шкоди, які потерпіло Товариство, а се: про знищення побудованих при підмозї Товариства взірцевих стаєн та гноївень, про розділювані між селян взірцеві знаряди господарські, як: сївники, плуги, трієри, сортівники, борони і пр., про зрабовання чи примусове закупно зародових стаций, расових безрог, курий, улиїв, про знищення ведених під зарядом Товариства взірцевих овочевих садів, городів та досвідних піль.

Рівнож належить зголосити знищені будинки, які мали Кружки, книги, грошеві засоби, огнетревалі каси та взагалї всякий адміністраційний інвентар, якими розпоряджали Хв. кружки та філії.

Зібравши докладний спис шкід, Товариство буде старати ся зі своєї сторони о одержання для Хв. філій та кружків належних відшкодовань.

Коли однак Хв. кружки та філії не потерпіли жадних висше наведених і пр. шкід, просимо можливо як найскорше донести нам, в якім стані находять всї ті урядження, щоби Товариство могло обняти їх в докладну евіденцію та розпочати на ново свою давну діяльність.

Краєве Товариство господарське
„Сільський Господар“ у Львові.

В справі чиншових фасий.

Львівська ц. к. адміністрація податків оголошує:

В цїли виміру податку домово-чиншового, зглядно 5%-го на літа податкові 1915/16 визначила ц. к. адміністрація податків у Львові розпорядком з дня 1. липня 1914 ч. 17924/14 реченець до предложення фасий чиншових до 31. серпня 1914.

Тому що з причини теперішних відносин викликаних подіями воєнними переважне число властителів домів не предложило приписаних фасий чиншових, взиває ся отсим Пов. властителїв домів і всяких реальностий положених в містї Львові, а підлягаючих податкови домово-чиншовому зглядно 5%-му, до предложеня фасий чиншових з літ чиншових 1913 і 1914 на податкові літа 1915 і 1916 враз з описанями топоґрафічними найдальше до 31. грудня 1915.

Після комунікату галиц. краєвої дирекциї скарбу з дня 23. падолиста 1915 ч. 63565/15 оголошеного в часописях, на котрий звертає ся пов. властителїв реальностий особлившу увагу, опусти (зреченя) чиншів, як також убиток чиншу з причини опорожненя, зглядно відпису податку чиншового з тих причин, можуть бути узгляднені також при вимірі податку чиншового в той спосіб, що припис податку на очерк 1915/16 буде зменшений о належачий ся відпис.

Коли пр. властитель дому опустив чинш найму за часть року 1914 льокаторови, котрий з причини інвазиї відїхав а відпису податку ще не одержав має в фасиї чиншовій на очерк 1915/16 зізнати до оподаткованя чинш з р. 1913 в квоті цілорічній угодженій, з року-же 1914 замість в квоті на цїлий рік угодженій тілько в квоті фактично одержаній.

Розуміє ся, що коли подане о відпис податку з причини опорожненя вже внесено а відпис податку домово-чиншового з тої причини за р. 1914 вже признано, належить на період 1915/16 зізнати до оподаткованя цїлий умовлений чинш найму з часу міродатного, себто з літ 1913 і 1914.

Що до засад і способу уложеня описаня топоґрафічного домів і фасий чиншових вказує ся на § 2.—8. поученя для властителїв домів про споряджуванє фасий з дня 25. червня 1820 зб. зак. пров. ч. 95 і § 2 зак. з дня 12. липня 1896 В. з. д. ч. 120 а також вказівки находячі ся в покликанім оповіщеню з дня 1. липня 1914 ч. 17924/14.

Фасиї чиншові мають бути для кождого будинку означеного осібним числом списовим осібно споряджені і заосмотрені клявзулею по мисли § 27. покликаного поученя, на кінци понизше клявзулї властителем, зглядно всїми спів властителями власноручно підписані. В браку хочби одного підпису співвластителя буде змушена ц. к. адміністрация податків жадати від него предложеня осібної фасиї. За властителїв невласновільних має підписати фасию їх правний заступник. Инші особи мають підписати фасиї тілько за специяльною повновластю, котру треба долучити до фасиї.

Фасиї чиншові мають бути внесені до протоколу подавчого підписаної ц. к. адміністрациї податків у Львові.

В разї непредложеня фасиї чиншової в реченци до 31. грудня 1915 будуть примінені постанови § 31 інструкциї чиншової з дня 26. червня 1820 зб. зак. пров ч. 95.

Друки на фасиї чиншові, описаня топоґрафічні і повновласть видає протокол подавчий ц. к. адміністрациї податків у Львові, площа Цлова ч. 1, I. поверх від год. 9 до 1 перед полуднем.

Европейська війна.

В Солуни.

Полученнє з Солунем перерване. — Укріплюваннє Солуня. — Втеча населення.

КОНСТАНТИНОПОЛЬ. Полученнє з Солунем перерване цїлковито. Послїдні подорожні, що прибули звідтам, заявляють, що населеннє солїдаризує ся зовсїм зі всїми розпорядками грецьких властей.

Прибуттє військ осередніх держав вважають в Солуни не тільки як конечне, але також як ґаранцію для Греції, що осередні держави не нарушать грецьких інтересів.

МЕДІОЛЯН. (Ткб.) „Secolo“ довідує ся з Солуня що при роботах фортифікаційних працюють там сербські збігцї. Анґлїйцї висадили на сушу в послїдних днях 100 армат та заповідають дальше висаджуваннє військ. В пристанї стоїть 10 великих воєнних кораблїв. Летуни кинули бомби на Ґевделї і Струміцу. Головна ґрупа анґлїйсько-французьких військ находить ся в околиці Кількіш, а передні сторожі недалеко двірця в Дойранї, недалеко Болгар, котрі від 4 днів не дали анї одного крісового стрілу.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) Кореспондент бюра Райтера доносить з головної анґлїйської кватири в Солуни про відворот анґлїйського війська в Сербії.

Відколи союзники подались на грецький терен, з обох сторін не дано анї одного стрілу. Тимчасом трівають енерґічні роботи над укріпленнєм Солуня. Майже щодень надходять підмоги. Населеннє покидає грецькі села недалеко укріплень.

Усуненнє ґен. Ружського.

ПЕТРОГРАД (Ткб). Царський указ звільняє ґенерала Ружського з його уряду як головнокомандуючого пільних армій, позіставляючи його на становиску в державній радї і найвисшій воєнній радї. Цар вислав до ґен. Ружського письмо, в котрім заявляє, що велика військова праця, яку перевів ґенерал, щоб виповнити тяжке завданнє оборони столиці краю, поважно захитала його здоровлєм. Відпочинок для нього є конечний. Цар дякує Ружському за осягнені успіхи та висказує надію, що побачить його знова на чолї війська.

Кінець Сербії.

Сербські війська на грецькій области. — Зарядження грецьких властей.

ГАҐА, 20 грудня. В околиці Фльоріни розброїли Греки сербський відділ, який перейшов на грецьку область.

По инших донесенням розказав президент міністрів Скулюдіс віддати жовнїрам оруже, однак їх інтернувати.

Росія проти Болгарії.

Російська фльота бомбардує Варну.

БУКАРЕШТ (Ткб.). Міністер внутрішних справ одержав д. 20. с. м. перед полуднем депешу, що російська ескадра появилась перед містом Бальчік, Відтак чотири контрторпедовці відплинули в сторону Варни і бомбардували се місто. Вистрілено 51 ґранатів.

(Варна — укріплена пристань на болгарськім побережу.—Прим. Ред.):

МЕДІОЛЯН (Ткб.). До „Secolo“ доносять з Атен під датою 20. с. м. Російський панцирник і два торпедовцї, котрим товаришило 16 кораблїв, що транспортують військо, бомбардувало Варну.

Вибори в Греції.

ЛЮҐАНО. Дотеперішний звісний вислїд грецьких виборів заповідає більшість кандидатів з партії Ґунаріса проти кандидатів з партії Ралїса, поступовцїв та независимих. Сторонники Венїцельоза здержались від виборів тільки в великих містах.

АТЕНИ (Бюро Райтера). Вислїд виборів до парляменту буде звісний доперва ві второк по полудні. Прихильники Ґунаріса будуть здає ся мати більшість.

Сербська скарбниця в Парижи.

ЛЮҐАНО. „Corriere della Sera“ доносить, що сербську скарбницю з 18 міліонами франків перевезено з Солуня до французько-сербського банку в Парижи.

З ЗАСІДАНЬ ПАРЛЯМЕНТІВ.

Німецький парлямент.

Принятте 10-міліярдового кредиту. — Відроченнє парляменту до 11. січня 1916.

БЕРЛІН. (Ткб.) Парлямент сеуед живих оплесків приняв кредит в квоті 10 міліярдів марок всїми голосами проти 19 голосів соціялїстів.

Слїдуюче засїданнє дня 11. січня 1916.

Угорський парлямент.

Привітні телеґрами. — Відроченнє сойму до 3. січня 1916.

БУДАПЕШТ. (Ткб.) На вчерашньому засїданню Сойму відчитано привітні телеґрами альбанської кольонії в Софії і Начального національного польського комітету, на котрі президент відповів рівнож сердечно.

Слїдуюче засїданнє дня 3. січня 1916.

НОВИНКИ.

— **Загальна Укр. Рада у міністра внутрішних справ.** В середу приймяв кн. Гогенльоге президію З. У. Р. зложену з пп. Дра Костя Левицького, Дра Евгена Олесницького, Василька, Ярослава Весоловського і Володимира Темницького. Кн. Гогенльоге є як відомо добре поінформований в український справі, тож по вислуханню президії, яка предложила йому ряд біжучих домагань, зазначив, що старати меть ся, щоби український нарід, зайняв в австрійській державі місце, яке йому з огляду на його національні права, його значіннє для держави і його становиско в теперішній війнї належить с...

— **Die Ukraine.** Оноді доносили ми про виклад посла д-ра Е. Левицького про Україну в Мінхенї, виголошений в присутности короля. „München Augsburger-Abendzeitung“ з 9. грудня с. р. в числї 341. приносить такі подробиці про сей виклад:

В присутности короля і богатьох членів Монахійського східного товариства виголосив бесїду в понедїлок вечером звісний український полїтик, член австрійської державної ради д-р Евген Левицький про свою вітчину та її ґеоґрафічні, етноґрафічні і полїтичні відносини. В кождім слові його довгого викладу, що прикував увагу всїх присутних, пробивалась горяча надїя, що його 30 міліоновий народ, буде увільнений зпід московського ярма, та відзискає знова независимість. Головний натиск клав бесїдник на ріжницю між Українцями а Москалями, котрі назвали Українцїв Малоросами, щоб прискорити асиміляцію великого південного народа. Ся ріжниця між обома народами слїдна не

тільки в мові, про що висказалась недвозначно Петроградська Академія Наук, але також і в инших зовнішних обставинах і ціхах. Коли Українці належать до чисто славянського типу, є стрункі, пересічно чорної краски волося, то Москалі є низькі, кремезні. Не все було нам звісне, про що д-р Левицький говорив; українська народність давно вже була виступила на европейську арену, коли міжтим Москва була тоді малим, незамітним князївством. Що до політичного знач ння українського питання, котрим інтересувалась також Німеччина при кінці 18 століття, підчас кримської війни а відтак підчас ери Бісмарка 1888 то належить піднести два моменти:

Ціла українська область відзначаєть ся великою врожайностю, є вона шпихлїрем Росії. Не менше богатою є Україна в мінерали. Тут є головні поклади камінного вугля Росії, поклади зелїза виказують 70 проц. російської продукції, окрім сього находить ся тут земний віск, є копальні соли та нафтові поля. Своїм положеннєм сей край є важним для цілої східної Европи; він є сполучником між Европою а Азією. Москва зросла доперва тоді до великої могучости, коли Україна сталась її складовою частю. Бесідник закінчив свою мову заявою, що свідома українська нація стрічає радісно побідні союзні війська. Коли Росія буде побита, настануть і для України ліпші часи.

Відтак слїдувало около 70 світляних образів, що представляли памятки штуки та історії, гетьманів, народні типи, ношу, вироби домашного промислу і т. п.

Президент монахійського східного товариства проф. д-р Маєр подякував бесідникови в імени присутних за цінні інформації та висловив переконаннє, що Український народ осягне ціль своїх народнїх змагань. Його Величество розмовляв відтак ще довго з д-ром Левицьким на тему викладу. В сій розмові брав участь також проф. др. Маєр.

— **Кураторія стипендійної фондації бл. п. Фелїкса Шумляньського** установлена з рамени Заряду громади міста Львова надала між иншими 2 стипендії о річних 300 кор. двом відзначаючим ученикам академічної ґімназії: Андрію Ластовецкому з IV комб. кл. (філії) і Іванови Тершаківцеви з VII комб. кл. (головне заведенє) від початку року шк, 1915/16 до покінченя ґімназії.

— **Як Степанівна йшла в неволю.** Вели транспорт наших полонених а з ними й Степанівну. Коли прийшли до села Курян бережанського повіта, стали відпочивати. Один хорунжий незамітно відбив ся й скрив ся в домі місцевого пароха о. Кордуби. Се була Степанівна. Переночувала на парохії, а досвіта, коли всі ще спали, Степанівна десь пропала. О. Кордуба догадав ся, закликав свойого дяка Дмитра Улана дав йому убраннє сільської дівчини Каськи Комарянської та казав йому на коні гнати що сили в напрямі Вишнїчика. Улан догонив хорунжого Степанівну під лісом і передав їй одїж. Степанівна взяла річи тай скочила в ліс. Від тої хвилї пропав про неї слух. Аж в пару неділь прийшла вістка, що в Росії находить ся австрійський бранець — дівчина. Коли її зловлено в друге, незвісно.

— **Розширеннє ширшої воєнної области.** Найвисша команда армії найновійшим розпорядком влучила до ширшої воєнної области дальші повіти східної Галичини аж по повіти Сколє, Дрогобич, Львів, Городок, Яворів і Чешанів включно.

В тіснійщій воєнній области находить ся Буковина і східна часть Галичини аж по повіти Долина, Жидачів, Стрий, Бібрка, Перемишляни, Камінка Струмілова, Жовква і Рава руська.

— **Обезпечення в австрійськім заведеню для вдів і сиріт.** Свого часу представили ми цїли австрійського заведення для вдів і сиріт. Воно має за задачу убезпечувати остаючих тепер в військовій службі жовнірів та ополоченців на случай їх смерти. Убезпечуватись може не тільки жовнїр або ополченець, але також і його родина, а навіть зовсім чужі для него особи, стоваришення та громади, щоб на случай смерти голови родини зобезпечити вдові зглядно сиротам певний капітал. В послїдних днях згадане заведеннє дістало знова 3682 зголошень на квоту 5,649.000 корон. Число доси убезпечених осіб виносить 101.337, а убезпечена сума 101,117.502 корон.

— **Недоля сербських збігців.** З Льондону доносять, що тільки мала часть сербських збігців змогла втечи до Грецької Македонії. На Косовому полї зібралось 750.000 збігців, з тих 250.000 рішилось піддати ся. Тисячі підчас втечі до Альбанії і Чорногори згинули від голоду і холоду, або зістали роздерті в кусники вовками. Цїлі товпи живились задля недостачі провіянтів, стервом коней та коров.

— **Пятнистий тиф в Галичині.** Від 5. до 11. грудня провірено в Галичині 155 случаїв плямистого тифа в 16 повітах (34 громадах) у місцевого населення.

— **Подорож царя.** З Петрограду доносять, що цар і наслїдник престола повернули з фронту до Царського Села.

— **Вінчаннє Вільсона.** З Вашінґтону доносять, що вінчаннє президента Зєдинених держав з п. Ґальт відбулось оногдї без торжеств.

— **Хто не вірить нехай загляне** на головну почту у Львові а переконає ся, що українських написий зовсім там нема. Є лишень німецькі і польські. Чому се так? Можеби власти зволили ласкаво нам відповісти?

— **Шведська королева в Берлїні.** З Берліна доносять, що оногдї прибула там шведська королева.

— **Ограниченнє вживання худоби і безрог на заріз.** Намісник долішної Австрії видав розпорядок що до ограничення вбивання безрог та рогатої худоби. По сій причині дійні корови можуть бути продавані на заріз тільки за дозволом політичної власти.

— **Ограниченнє подавання кави в Відні.** В Відні заборонено почавши від 27 с. м. подавати в каварнях білу каву між 2 а 7 годиною пополудні.

— **Козак в Альпах.** З Лїнцу доносять про слїдуючу подію: Перед пару днями ймили австрійські стежі на італійському воєнному тереві — в Дольомітах — якусь страховиту фіґуру що як виявило ся опісля була найзвичайнійшим козаком. Позаяк козак на тлї альпейських гір є дивоглядом досі нестрічаним. проте стали його розпитувати, відкіля він там взяв ся. Бідний козачисько признав ся. що з вісьмома бохонцями хліба втїк з табора полонених в Лїнцу і йшов весь час в напрямі гір думаючи, що се Карпати. Хотів дістати ся до своїх — та військові власти відставили назад до Лїнцу жертву „ґеоґрафічного“ промаху, чи може „стратеґічного“ відвороту.

— **Спроневіреннє грошей львівським градоначальством.** „Neues Wiener Tagblatt“ довідуєть ся, що проти російського градоначальства у Львові та його чиновників виточили російські власти слїдство по причині спроневірення російських державних грошей.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, дня 23. грудня 1915.

Нині: 23. с. м. гр-кат. Міни, Єрмоґена, римо-кат. Вікторії п.

Завтра: 24. грудня 1915 гр.-кат. Даніїла римо-кат. Адама і Єви.

○ З Львівського Бояна. Проба мішаного хору відбуде ся в пятницю д. 24. грудня о год. 6 вечером в комнатах тов. Бесіди (ул. Костюшка 2). З огляду на недалекий речинець концерту, просить Вп. Членів і охочих вступити в члени товариства, о численну участь. — Виділ.

○ На народну школу хлопячу ім Тараса Шевченка на стрийській дільниці у Львові за час від липня с. р. вплинуло до каси Кружка: Вп. Тимко Кордюк нач. громади з Вербіжа через „Українське Слово“ 11 К 50 с. Дрібні жертви зібрані на лїсту Вп. Івана Ігната 2 К 40 с. Дохід з чаю в Дністрі 14 К 60 с., о. Стернюк з Пустомит як збірка від громадян і себе 25 К, Вп. Др Евген Олесницький, надіслані з Відня 100 К, Вп. Іван Дідич з Волї міхової через адм. „Українського Слова“ 5 К. З пушки адм. „Українського Слова“ 5 К. 30 с., Вп. Андрій Марко 3 К, З акафисту відправленим о. Яросл. Левицьким в церкві СС. Василиянок 9 К 66 с., Збірка пушок під церквами 154 К 49 с. Почуваємо ся до милого обовязку зложити прилюдно подяку Вп. Жертводавцям за память про нашу школу і просимо дуже не забувати на будуче. — Старшина.

○ Запомоговий Комітет для української академічної молодіжи у Львові засновано за ініціятивою і під проводом проф. д-ра Ал. Колесси при співучасти професорів університету д-ра П. Стебельського, д-ра К. Студинського і д-ра В. Вергановського та відпоручників молодіжи.

Комітет сей наділив уже запомогами найубозших студентів університету при помочи фонду відданого на сю ціль одноразово Українським запомоговим Комітетом для збігців з Галичини і Буковини у Відні.

Виплату асиґнованих комітетом запомог переняв ласкаво Земельний Банк Гіпотечний у Львові (Підвалє 7).

Ті студенти, що до тепер ще не записали ся на університет або не могли приїхати до Львова з причини недостачі відповідних матеріяльних засобів — можуть вносити подання о запомоги — адресуючи їх до комітету — в часї святочних ферий на руки п. Юлїяна Каменецького, студ. фільос. факультету у Львові (Університет, ул. св. Миколая).

○ Вінчаннє п. Івана Філяса з п. Анною Понятовською, учителькою з Раківця к. Підгаєць, відбуло ся дня 7. грудня 1915 в церкві катедральній в Станиславові.

Місто повідомлень складають новоженці К 14 на школу хлопячу ім. Тараса Шевченка.

○ Анна Сливка зі Синевідська Вижнього, просить о якусь вістку про свого чоловіка Миколу Сливку сина Ілька Inf. Rgmt. 33. Komp. 9. Feldpost 86. — Мабуть є він в російській неволї, але не знає в якій місцевости.

В перші роковини смерти бл. п.

о. ЮЛЇЯНА ФЕДУСЕВИЧА

ц. к. шкільного і консисторського радника, померщого на чужині в Празї 26/12. 1914.

відбудуть ся за упокій души Його

Поминальні Богослуження

в суботу дня 25. грудня 1915 р. о год. 8½ рано, в катедральній церкви св. Юра у Львові, на котрі свояків, знакомих і всїх побожних християн запрошує

Родина.

Львів, 21. грудня 1915.

ЖЕРТВИ.

На фонд звеличання Митроп. Шептицького

зложили на руки о. Вол. Петрушевича в Калуши слїдуючі Добродії:

(в коронах).

З Соборного Акафисту 60·—, о Володимир Петрушевич 50·—, о. Іван Рошак 8·—, о. Семен Іванчук 2·—, п. Маріян Козакевич 10·—, п. Юліян Білинський 10·—, п. Володимир Ганінчак 6·—, п. Стефан Ґладишовськвй 2·—, п. Іван Петрушевич 2·—, п. Володимир Ілясевич 1·—, п. Гринь Мартинюк 1·—, міщ.: Анастазія Тарановська 10·—, Кирило Доскоч 5·—, Антін Рубчак 10·—, Петро Видоняк 5·—, Михайло Іваницький 6·—. Пилип Ґуминилович 5·—, Прокій Мацела 5·—, Олекса Бабій 2·—. — Разом 200 Кор.

Жертви на Рідну 4 полку уланів на руки п. Павла Столяра: Екерт Григорій 2, Іван Огородник 2, Галущак Микола 2, Лопачак Василь 2, Диденько Григорій 2. Андрушків Данило 2, Горак Андрій 2, Міська Іван 2, Штурмак Федь 2, Струк Григорій 2, Пундяк Стефан 1, Диндин Олекса 2, Лєнчик Олекса 2, Козакевич Володимір 1, Васюта Яким 1, Дикий Михайло 2, Тиндик Михайло 2, Столяр Паало 5, Горфіняк Іван 3, Ґрещук Ілько 1, Цїгур Стефан 2, Ганчар Стефан 2, Стень Микола 2, Беньковський Михайло 2, Вахула Михайло 2, Тирка Іван 2, Кравчук Дмитро 2, Ватилик Андрусь 2. — Разом 56·—.

На фонд інвалїдів У. С. С.

Громада Розворяни (на руки Всч. о. Йоана Мартиника) зложила:

Феська Стадник 1, Анна Наконечна 1, Феська Джалюук 1, Марія Бекерська 1, Марія Сеник 1, Анна Гладиш 1, Настя Кіпаш 1, Микола Філь 1, Паська Мускалик 1. Марія Гимбка 1, Паська Сеник 1, Настя Філь 1, Олекса Дмитрів 2, Фаврона Гладиш 2, Анна Гладиш 2, Федько Гладиш 2, Марта Собецько 1, Анна Рибак 1, Іван Балят 1, Афтанас Стефаник 2, Стефан Фетьків 2, Паська Фетьків 2, Яцько Сеник 1, Олена Бекерська 1, фабіяи Сеник 1, Іван Тимків 1, Олекса Босий 60 сот., Гнат Кутий 1, Анна Свята 80 сот., Гринько Сеник 1, Паранька Береза 2, Олекса Чопойдало 2, Олександра Собецько 1, Семко Філь 1, Афтанас Глущак 2, Настя Рибак 1, Іван Наконечний 2, Іван Кутин 70 сот., Войтко Ґемокій 1, Паранька Кутина 1, Наетя Мускалик 2. Максим Фігаль 1, Анна Шевчик 1, Марія Стадник 1, Марія Сеник 1, Пилип Наконечний 1, Анна Сеник 1, Федько Крохмальний 1, Євка Нич 1, Настя Пастернак 1, Іван Михальський 1, Іван Коваль 1, Пилнп Бойко 1, Каська Коваль 1, Пилип Тимків 1, Анна Ґемська 1, Марія Чайковська 50 сот., Сенько Стадник 1, Олена Коваль 2, Марія Коваль 2, Василь Стадник 1, Іван Гуменний 1, Василь Коваль 2, Настя Паставка 50 сот., Матрона Дублянська 50 сот., Анна Му-

скалик 1, Федько Манотонюк 50 сот., Оришка Крохмальна 1, Марія Бабач 1, Гринько Сахман 1, Анна Шевчик 1-Анпа Тамич 60 сот., Марія Сидїло 1, Паська Балящ 1-Каська Сидїло 1, Іван Сидїло 1, Коваль 1, Василь Сидїло, Олена Турок 1, Марія Рибак 1, Гаська Смольська 1, Параська Сидїло 1, Василь Грицько 1. Паська Сеник 1, Анна Філь 1, Андрей Кіпаш 1, Дмитро Пастернак 1, Текля Михальська 2, Ілько Грицько 2, Василь Кибало 2, Настя Рибак 2, Марія Кушук 1. — Разом 107 К. 70 сот.

На захист для Укр. Січових Стрільців.

Марія Загартовська Львів 16, Антін Костишин Тарнів 20, Звергніст громадська Довґе 40, о. О. Боцький, Двірції 10, Ілія Дмитрак, Надвірна 10, Слава Яремова, Махнів 5, Софія Скопецівна в Лисци 2, Й. П. у Львові 10, Капітула в Перемишли 200, Український самаританський кружок, Перегінсько 300, Левицька Олім. Желдец п. Туринка 10, В. Кушик Горожанна велика 10, М. Лукашевич Бенківці п. Поари 2, Михайло Федорович, Letten bei Neuzeig Ober Oest. 1, Ольга Вайтовичівна, Козара, Букачівці 5, Інж. К. Целевич, Угнів 6, Вахмайстр. ц. к. жаноармерії: Іван Кушнір, Василь Грунець, Прокіп Подосїйчук по 5 К. в Пільзні, Кллвдія Николин 50 (збірка) Кричка, Клявдія Николин (від себе) 10 Кручка, о. М. Гірняк Мости великі 10, Зі збірки: п. Міськевич, Несторович, Хрук по 5, брацтво сьв. Николая 20, збірка парохіян Мости великі 115, о, Мих. Ревакович (збірка парохіян) 57·66, Волосянка, о. Антоній Геврич (збірка) Хлїбичин лїсний, В. Візнюк 2, Марія Сачко Івана 2, Сморжанюк 1, Доця Козинецька 80 сот., Миколай М. Івана 60 с., П. А. Партицька 1, Надія Гевричівна 1, Іруня Гевричівна 1. — Рлзом 933·06.

На зазив місцевого душпастиря о Івана Пелеха, старші братя церковні Михайло Кулик і Гринько Мельник під проводом начальника громади Якова Зварича зібрали від громадян Підлїсок великих 396 корон 10 сотиків. З сеї квоти зложено 100 корон в ц. к. Старостві у Львові для ц. к. армії, 200 корон призначено на фонд У. С. С., 40 корон на ялинку для інвалідів У. С. С, 40 кор. 10 сот. на Рідну школу а 16 кор на „Дар Просвіти“. Повисшу квоту зложили в коронах: Федько Ярошик 4, Стефан Веньґер 1, Танька Ярошик 2, Михайло Гречка 2, Марта Попович 4, Анастазія Ткач 2, Марія Назарків 5, Ева Михалевич 2, Мария Шара 2·40, Анна Буняк, 3, Іван Ткач 3, Матвій Козловскій 2, Федько Козловський 1, Семко Федик 2, Рухля Таданер 1 Каська Бойчук 4, Іван Цепух 1, Федорка Ярошик 2, Ева Яротик 1, Мария Лучків 2, Каська Недовіз 2, Микола Мельник 2, Тимко Павлюшок 1, Кароль Ґрибель 1·60, Текля Гарасїка 1, Максим Василів 1, Іцко Вассер 3, Бранця Штрікер 1, Ita Ґімпель 1, Янкель Ришель 3, Етель Бавм 1, Олена Ткач 1·20, Ксенька Ярошик 1, Анна Зварич 1, Матвій Лучків 2, Василь Мельник 10, Іван Мельник 1, Іван Мельник 10, Гринько Ярошик 10, Сенько Назарків 1, Дмитро Ярошик 16, Мария Ярошик 2, Мария Михалевич 3, Онуфрій Зварич 5, Янко Леськів 3, Стефан Ґрунтковський 2, Маєр Цайґер 2, Юлїя Шажинська 1, Іван Мужик 5, Мария Ярошик 10, Іван Головач 6, Каська Кулик 2, Іван Мельник 10, Федорка Олєарчук 10, Юлїя Головач 2, Текля Королик 3, Сенько Костюк 1, Франц Габа учитель 10, Каська Андрушків 2, Паранька Ярошик 3, Маркус Штольцберґ 6, Наталїя Роґошевська 2, Сенько Хомин 4, Реха Цайґер 1, Василь Якимів 10, Пазька Кобак 2, Пудиян Красїчинсьлий 2, Гринько Чмола 4, Іван Кулик 2, Гринько Шопа 10, Микола Мужик 5, Іван Єднїк 5, Іван Ярошик 6, Пазька Ярошик 2, Андрух Ярошик 2, федько Ярошик 3·80, Михайло Кулик 6, Андрух Ярошик 4, Гринько Мужик 3, Матвій Кулик 4, Олекса Недовіз 10, Ілько Василів 2·20. Федько Ярошик 9, Каська Шопа 1, Дмитро Яремко 1, Авраам Блявштайн 1, Сенько Василів 1, Сенько Василів 5, Файґа Блявштайн 3, Петро Стаишинський 5, Гринько Мельник 11, Каська Василів 6, Яков Зварич начальник громади 10, Мария Хомин 1, Михайло Хомин 5, Мария Бурак 4, Текля Ґриньків 2, Олена Коняк 4, Казимір Юноша Борковський посесор 4, Юлька Ярошик 10, Анна Мартиняк учителька 5, Іван Лотиш 5, Каська Захарко 2, Фавель Цайґер 4, Мария Дуда 1, Н. Романів вахмистр жандармерії 2, Вацлик Кобак —·40, Антін Василїо —·50, Текля Лучка 2 і Тріска з Яричова 2.

Спис жертвуючих для „Українських Січових Стрільців“.

Колодїй Мария 1, Ґрабовський Олекса 1, Ґрабовський Олекса —·60, Шумелда Іван —·50, Шумелда Олекса 1, Ґрабовський Стефан 1, Іваніцкий Василь —·40, Петрусь Анна — 20, Павлик Іван 1, Павлик Мария 1, Дутко Дмитро 3, Дутко Григорій 2, Дутко Іван —·50, Полоняк Дмитро 1·20, Полоняк Катерина 1, Павлик Юрко 1, Бура Анастазия 1, Колосовська Катерина —·20, Гаврилик Анастазия —·60, Крупа Анастазия 2, Кец Пелагія —·20, Голик Анна —·40, Паилик Пелягія 4, Павлик Панько 1, Павлик Дмитро 1, Симлоль Михайло 1, Колодїй Михайло —·30, Петричка Іван —·20, Крупа Петро 1, Шумелда Теодор 1, Нагайський Юрко 3, Братусь Анастазия —·40, Братусь Теодор 1, Опаленська Катерина 2, Мальчик Іван —·20, Гринькевич Панько 1, Нагайський Петро 5, Венгрин Катерина 1, Савицький Никита 1, Кузьма Анастазия 2, Нагайська Мария 2, Павлик Ілько 1·40, Петрусь Григорий — 40, Павлик Михайло —·60, Парлик Андрій 1, Квасик Мария 1, Доротяк Катерина —·20, Петрусь Анна —·20, Роґовська Пелягія —·30, Василькевич Іван 1, Колодїй Катерина Білозір Семен —·40, Колодїй Ілько —·40. Підгірна Мелянїя Петрусь Анна 1. Петрусь Павлїна 1, Петрусь Мария 1, Петрусь Василь 1, Клаченська Мария 1, Петрусь Никола 1, Веретїльник Катерипа —·20, Веретїльник Анна —·20, Демко Мария —·40, Шумелда Зофія —·40, Івасик Михайло 1. Дутко Анна 2, Падяк Іван 2, Саламан Іван уч. укр ґімн —40; Лешко Пелягія —·60, Крупа Павло 5, Загальна сума 77 корон.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 22. грудня 1915.

На російськім фронтї.

Місцями артилєрійські бої і стрілянина.

На італїйськім фронтї.

Дїяльність італїйської артилєрії на південно-тирольський фронт тріває дальше. На инших фронтах місцями поодинокий артилєрійський огонь. Наступ одного неприятельського відділу коло Долї на тольменський примісток зломив ся в нашому огни.

На балканськім фронтї.

Коло Іпеку взяли ми знов 69 армат закопаних Сербами. Се число повинно ще значно збільшитись.

Заступник шефа Генерального Штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На східнім фронтї.

В ночи з 19 на 20 с. м. висунений вперід російський відділ заняв загороду Декши на південний схід від місцевости Відзи. Ми вчера ворога знова звідтам прогнали. На полудне від Озера Виґоновського і під Косцухнівкою (на північний захід від Чарторийська) відкинули ми неприятельський звідчий відділ.

На балканськім фронтї.

Положенне незмінене.

Начальна управа армії.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошення.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.